

صالح انے طالح

صالح انے طالح

بے شخص سفر ما ساھے ٲھیا انے روزی

طلب کروانے نکلا ، اھما سی ایک شخص شرف ولا اگل پرتا انے اھل الثروة

(مالدار) ھتا ، انے بیسرو شخص

برائی انے نیچائی ما مشهور ھتو ،

برائی ما مشهور شخص یرا ھنا

ساھي نونام پوچھو ، وہ کہے چھے کہ مارو نام صالح چھے انے یر حقیقتاً صالح ے

ھتا ، بیسرا شخص یر پوتانی نیچا پنا نی عاده مطابق مذاق نا اندانر ما کہیو کہ

مارو نام طالح چھے ،

بیوے چلتا چلتا شہر سی

نزدیک تھیا ، تر وقت طالح یہ صالح نے کہیو کہ

تمیں نیک چھو تمہارا چہرہ بھی بھتر چھے انے شرف

والا دیکھاؤ چھوانے مارا ما تو امثل فی خوبیون تھی ،

تمہارو نام بھی صالح چھے انے تمیں جانو چھو کہ مارو حال تمہارا خلاف چھے ، تو

تمہارا بھتر کپڑا جہر تمہارا جمال ما اضافہ کرے چھے ، یہ منے اپی دو تو میں بھی

تمہارا برابر دکھا والاگی جاؤن . منے بھی تھوڑی عزا ملی جائے ،

صالح نے طالح پر رحم ايوانے پوتانا بھاري
کپڑا طالح نے ابي ديدا ، طالح يہ صالح نا کپڑا پھنا انے ترت
صالح پر حملہ کيد واهنا سينہ پر چڙهي ايوانے صالح ني انکھ
پھوڙي ناکھي ، صالح گھنا کریم انے صبر والا هتا ، يہ خاموش
رهيا ، کوئي انتقام نہ ليد و بلکه لطافه سي کہيو کہ منے شھر
تک پھنچا واما مدد تو

کرو ، تہ وقت طالح يہ صالح نے ساڻھے ليدا
انے جنگل بيابان ما کھڏا ني مثل ني جگه

ما وچها موکي نٺي طالح چلو گيو، صالح يه کوئي شڪوي نر کيدي، خدا ني

قضاء پر خاموش رهي نٺي تڪليف سهي

ليدي، 'امثل ني حالة ما چهي که اتنا ما اهنٺي

ايڪ 'اوانر 'ايو که تمين اطمئنان مراکھو تمارا

نزديڪ نبات چهي، اهنٺي طرف هاڻي درانر کروانٺي اهنٺي تماري 'انکھ مالگاؤ تو

خدا ني مرزا سي شفاء تھاسي انٺي يه مثل ني بي جي نبات چهي، يه لئي لويہ تمنٺي

کام لاگسي اهنٺي جدام ني بيماري سي شفاء تھائي چهي، 'امثل عمل کروا سي

صالح ني انڪھ پاچھي اوي گئي ،

صالح يہ خدا نو حمد کيدو ، شهر ما ايا

وہانہ اہنے ايم خبر ٿئي کہ اشہر نا بادشاہ نے جذام ني بيماري

چھہ انے تمام طبيو اھني دواء کروا سي

عاجز اوي چکا چھہ انے شهر ما ايم مشهور ٿئي گيو کہ

صالح طبيو ما سي چھہ انے جذام ني بيماري نا ماھر چھہ . بادشاہ نے يہ معلوم

ٿيو تو بادشاہ يہ صالح نے محل ما بلایا ، صالح يہ وہ نبات

سي بادشاہ نو علاج کيدو . خدا تعالیٰ يہ صالح نا ھاٿہ

پر بادشاہ نے شفاء اُپي . بادشاہ يہ ايم طئي کيدو ھتو کہ

جر ماري بيماري نو علاج کرسے اھنے ميں ماري ڏکري ساٿھے شادي کري

اڀيس ، ترسي پوتاني ڏکري نه صالح نا ساھڻ پرنائي
اڀا . صالح ني قربه بادشاھ سي زياده ھئي انے اھنا مملڪه
نو تمام ڪاروبار اھنے سونيو حتي ڪر اھنا جانشين بناوي

ديدا . صالح شھر ما گھني

جاھ و جلالة نا ساھڻ ڪلتا . ايڪ دن اھني نظر طالح پر

پڙي . ديکھے چھے سون ڪر يه پوتانا ماھڻا پر لاڪرائي نه

چلي رھيو چھے ، اھنو حال گھنو بد چھے ، صالح يه طالح

پر رحمة ڪري اھنے پوتانا محل ما بلايو ، اھنو حال پوچھو انے معاف ڪري

احسان سي اهنو بدلو ايو، اهنے پوتانا نزدڪ اتارو ايو انے هر طرح سي ڪرامۃ
آپي،

تاکہ ملڪ نا اصحاب انے وزير و پير طالح واسطے صالح نوا مثل مرجحان ديکھو،
تر وقت طالح نے خانگي ما پو چھو، تو جواب ديد و کہ تمہیں ضد کرو چھو تو
میں تمہے کہوں چھوں کہ ا صالح منے اتتي ڪرامۃ سونہ کام آيے چھے، وات ايم چھے
کہ میں اہنا وطن نو چھوں انے اہنے برابر اولکھوں چھوں، اہنو خاندان ہلکو

چھي 'صالح دنيا ني طلب واسطے مرستہ ما مارا ساڻھي
ٿيا ، هوئے اهنے ايم خوف چھي ڪر ميں اهنه عيب نه
ظاهر نه ڪري دؤن ترسي ڀر مني خوش ڪروا چاهي
چھي ، 'سني نه سگلا ڀر صالح نا فضل اني اهنه طاعة
نوا نڪار ڪيو اني بادشاهه نا ترديڪ پورا قصه ني ذڪر ڪيو اني ايم ڪهيو ڪر
بادشاهه ني مملڪه نا وارث هلڪا لوگو ڪيم ٿئي سڪي ، بادشاهه نه 'سگلي واتو
سني نه گهنورنج ٿيو ڀر ڪهي چھي ڪر اڪر صالح ني صفة 'مثل ني هوئي توهان قتل
ڪرو جوئي مگر اهنه خلاف جلدي ڪوئي قدم اٿهاؤ سون تو فساد نو خوف

چھ، تارے کوئي حيله ڪروؤ جوئ،

تو حيله سونر ڪيدو ڪر بادشاهه ڀر لڏيد جنم بناوانو حڪم ڪيدو،

اهم انهر ملايو اني صالح ني طرف جنم موڪلو اني ڪملايو ڪر

اجم بادشاهه ڀر خاص تمارا واسطو تيار ڪرايو چھ، اهم ڪوئي

ني شريڪ نر ڪرجو،

مگر صالح گھنا ڪريم هتا، ترسي جنم ايو تو طالح ني بلایا،

اچانڪ صالح ني حاجت واسطو جاوانو ٿيو. طالح ڀر صالح نوان انتظار نر ڪيدو

انے جموؤ شروع ڪري ڏيو جر نا سبب ڀر هلاڪ
ٿيو. صالح طالح ني ا'حالة ڏيکهي نه خدا نو شڪر اداء
ڪيو،

طالح نا موت نا بعد بادشاه حقيقه سي آگاه ٿيا ته وقت پستاؤ ڪيو، صالح نه
گلے لگاوي ليدا انے طالح نا غدر ني ذکر انے صالح نا اعلى حسب انے نسب ني
ذکر ڪيو انے طالح نا جھوٽا الزام سي بري ڪري نه زياده قريب ڪري ڏيدا.

